

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXI.

Št. 12.

Kranj, 20. marca 1937.

Izhaja vsako soboto.
Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtletno 10 Din.

Nemorala po časopisju

Pomen tiska je v moderni kulturi ogromen. Z mestom, ki ga danes zavzema v življenju posameznika in celote, daje tisk našemu času mnogo večji značaj kot vsi tehnični izumi v materialnem in duhovnem svetu. Saj je neverjetno razširjen! Stavki, ki jih nese v svet, odjeknejo v nekaj urah po vsej deželi. Po gostilnah pridiga, po kavarnah, na železnici, po cestah in trgih. Neprestano deluje dan za dnem, brez odmora in počitka. S tem je postalo časopisje visoka šola vseh, ki se ga poslužujejo. Za široko ljudske sioje je edini vir izobrazbe, glavni liferant duhovne brane. Kakor pridigarju mu počasi verjamejo bralci in vsemu temu, kar prinaša črno na belem. Neki Anglež je dejal: Če bi angl. sv. pismo trdilo nekaj, časopis Times pa nasprotno, bi jih od 510 bravcev 500 verjelo časopisu! Kakšno stališče zavzame časopis, tako sodijo tudi njegovi pristaši. Tako je torej časopisje danes regulator političnega mišljenja, in socialnega čustvovanja, verskega življenja in gospodarskega teženja.

Ce je torej časopis najmočnejša moderna sila, če so mase več ali manj „Sprachrohr“ svojega „lajbžurnala“, pa ni vseeno, kakšen je časopis. Moderni časopis mora voditi resnica, pravica, ljubezen in plemenitost. Žal pa slovenskim časopisom mnogo, mnogo tega manjka. Računajo le z bravčevimi instinkti in ga hočejo polagoma zapeljati v umazano vodo.

Seveda ne morejo na pr. zamolčati važne razsodbe iz sodišča. A njihova poročila pri tem ne smejo biti šola zločincev in postati „salonsko“ čtivo. Ker bo treba dati odgovor od vsake besede, se je mnogokrat bolje držati Lacordairevega načela, da je za govornjem največja sila - molčanje. In če iz dnevnih novic pogledamo v inseratni del? Groza nas mora tolikokrat obiti, ko se tu ne spoštuje človekov zdrav čut. Saj prostor med inserati v modernem časopisju tolikokrat brez vsakega sramu napada ljudsko zdravje, premoženje in ljudsko pamet. Neverjetno je, kako danes smejo časopisi prikazovati in grobo ocenjevati kak toaletni ali lepotni artikel! Koliko kvarnega šunda je tod! In vendar bi morala javnost in oblast nastopiti, kadar se hoče pomagati zlu do veljave, kadar si časopis

pisi z goljufivimi posli skušajo kovati kapital, kadar je krepot in morala izpostavljena težkim preizkušnjam. Saj kdor zaupa v take oglase, mnogokrat trpi njegovo zdravje, v najboljšem slučaju pa njegov žep. In kaj so dopisi med inserati? Nič drugega kot pregreha za pregreho. Grehi proti zakonski zvestobi, opuščanje zakonske in družinske ljubezni, napovedi sestankov v greh itd.

In kako „napredni“ časopisi blatijo vero, se delajo norca iz verskih resnic, smešijo duhovnike! Potem pa pride tak prijatelj „naprednega“ časopisja in se v gostilni hvali, kako je prav, da delavec dela tudi v praznikih, ko si delavne dni ne zasluži dovolj... S kakšno naslado se norčujejo iz katoliške akcije in jo vlačijo dan za dnem po svojih predalih kot najbolj propalo vlačugo! Pa še pravijo, da so resnicoljubni ali vsaj indiferentni. Lahko varajo sebe in svoje zaslepljene, nas ne bodo. Predobro vemo, da se skriva za indiferentizmom „naprednega“ časopisja le kruti materializem in brezmejno sovraštvo do vsega verskega. Zgolj sovraštvo jim narekuje take vrstice. Saj z indiferentnostjo ni združljivo vedno in stalno napadanje vsega, kar diši po cerkvi, po župniku ali po kaplanovih prstih. Spoštovanje vere pa vendar ostane krona vsake kulture, znak pravega človeka, ki hoče biti kulturn. Vera v Boga daje takemu človekovemu mišljenju idealno vsebino njegovega hotenja najvišji zakon. Zaupanje v Rešenika da človeku tolažbo v vseh tegobah, moči slabicem in revežu, ljudi pa dela za resnične brate in blagoslavlja njihovo sožitje. Tam ka, kjer s preračunanimi in počasnimi injekcijami trgajo iz človekovega srca vero, tam ni pobožnosti, ni spoštovanja do verskega, tam, je le sovraštvo, boj proti veri, pa naj se tega še tako hinavsko in rafinirano otepa. Mesto božje resnice se dajo voditi po človekovem duhu, mesto razodetja, po menjajoči se modi, mesto avtoriteti po svobodi, ki jo fašistično zahtevajo le zase in za svojo manjšino. Na koncu vsega pa se skriva in razodeva brezkulturnost mamona in šovinizma.

Nič manj nemorala je ni v političnih cvetkah naprednega časopisja. O tem pa prihodnjic!

Da nam bo jasno!

Prinašamo v celoti odlok prevz. škofa dr. Srebrnič, v pojasnilo našemu članku v predzadnji številki in upamo, da „Narodu“ kot „poštenemu človeku ne bo zastala kri v žilah.“

Dne 17. oktobra 1935 je prišlo sokolsko društvo Malinska v Dubašnici na otoku Krku v župni urad v Dubašnici, da mu 10. novembra blagoslovi sokolski dom. Na vprašanje urada je škof dr. Srebrnič poslal župnemu uradu v Dubašnici in pa sokolskemu društvu to-le rešitev: St. 1540/1935

Župnemu uradu

v Dubašnici.

Zveza SKJ je sprejela dne 29. marca 1931 za svoje delovanje načela v „Poti in cilji“. Ta načela so v popolnem nasprotju z nauki o veri, morali in vzgoji, kakor jih katoliška cerkev oznanja v božjem imenu. To so sokolski časopisi sami konstatirali. Ker je sokolstvo „pokret v smislu Tyrševe sokolske ideje“ (Pota, 5), ki „sprejema Tyršovo sokolsko misel vzgoje v polnem obsegu“ (Pota, 41) ter so mu zakoni evolucije in selekcije zakoni v njegovem „splošnem shvatanju in ozirih na življenje“ (Pota, 26), je dosledno temu svojemu stališču tudi Sokolski glasnik (z dne 20. I. 1935) izjavil: „Sokolska ideja je v ostrem in neizbrisnem idejnim nasprotju z osnovnimi težnjami klerikalizma“ t. j. katoliške cerkve, kakor se imenuje v sokolski terminologiji katoliška cerkev, kadar teži za tem, da Kristusove nauke in zapovedi uveljavi za vzgojo ter privatnem in javnem življenju

v splošnem. O samem Tyršu piše „Sokolska prosveta“ (1933, št. 5, str. 205-206) sledeče:

„On je smatral, da je pekel in nebesa izmislil Mohamed“; „zavrgel je dogme in iskal vero, očiščeno okamenelih dogem“; „Tyrš obračuna z zunanjo vero“; „Tyrš je proti okameneli veri z nado na večno življenje postavil vero večnega razvoja“ itd. Tako „Sokolska prosveta“. Vse to so nazori, ki so v največjem nasprotju z nauki katoliške cerkve. A ti nazori so vzeti iz ideologije Tyrša, to se pravi, iz ideologije sokolstva, ker ne obstoja sokolstva brez Tyrševe ideologije. Radi tega je Sokolski glasnik (1933, št. 4) tudi sam potrdil: „Jasno je, da sokolstvo ne more s klerikalizmom nikdar živeti v iskrenem, pravem in trajnem miru.“

Bilo je torej povsem logično, upravičeno in na mestu, da je katoliški episkopat v svoji skupni okrožnici z dne 17. novembra 1932 obsodil ideologijo sokolstva ter obenem izjavil, da ta obsodba ostane tako dolgo v veljavi, „dokler bo SKJ vztrajal na Tyrševih načelih in dokler bodo „Pota in cilji“ pravilo za življenje in delo SKJ“.

Blagoslov, ki se izvrši v imenu cerkve, ni nobena formalnost, temveč molitev, ter bi se sveto dejanje profaniralo, če bi se v molitvi pripravljala Bogu stvar, ki ne samo, da ne služi Njegovi slavi, temveč naravnost Njegovo slavo podkopuje, ker podkopuje nauke in zapovedi katoliške cerkve.

Sokolsko društvo Malinska je edinica Zveze SKJ ter je kot taka dolžna, da se v svojem delovanju ravna po njeni ideologiji. Do sedaj pa ni znano, da bi to društvo izstopilo iz Zveze SKJ ter se tako odreklo njene ideologije, ki je v popolnem nasprotju s katoliškimi, od Boga sprejetimi nauki. Potem je jasno, da ne morem dovoliti, da se njegov dom blagoslovi.

Ko se to daje naslovu na znanje in ravnanje

ga obenem pooblaščamo, da lahko to odredbo javno v cerkvi prebere, ter jo vsakdo more objaviti tudi v časopisju.

Na Krku, dne 24. oktobra 1935.

škof Josip dr. Srebrnič l. r.

Smatramo, da je vsak komentar odveč. Prikajemo pa, da bo naš tovariš v Ljubljani zopet kmalu objavil v „političnem obzorniku“ mogoče še cel odlok.

Ob 60-letnici dr. Janka Arnejca

Ko bi ne bilo tako zapisano v župnijskih knjigah sv. Martina v Pečnici na Koroškem, bi pastirju duš župnije sv. Martina pod lepim Storzcem na Trsteniku, dr. Janku Arnejcu, pač nihče ne naprtil še 60 let. Saj je v svojem mladostnem poletu vedno enak v delu, navdušenju za vse lepo in dobro, požrtvovalno ljubezniv, načelno svež in neizprosen. Samo hribi ga ločijo od rodne koroške zemlje, vse hoče biti naš med nami, na široko odkriva svoje čuteče srce vsem in trdi Gorenjci ga morda včasih v njegovih plemenitih namenih, ki so vsi ožarjeni z ljubeznijo do Boga in slovenskega naroda, kar premalo razumemo. Zato te-le vrste ne smejo biti odveč niti številnim prijateljem in znancem jubianta, niti jubiantu samemu!

„Pri Hajnzelnju“ v Ledenicah se je rodil 24. marca 1877. Lepa je bila njegova domačija ob sanjarem Baškem jezeru. Veleposestvo, znana gostilna, pošta, trgovina z lesom, ogljem in opeko, zraven pa deset otrok v okrilju gospodarnega očeta in matere z zares zlatim srcem, vse to je bilo znano bogastvo splošno znane koroške slovenske domačije Arnejčevih. Ognjišče slovenstva je bil ta dom in mladi značaj hitrega Janka je v velikem prometu pri domači hiši vse opazoval in sprejemal. Največja sreča zanj je bilo tedaj ljubeče vodstvo matere, ki je bilo prežeto z vero in tisto požrtvovalnostjo, ki jo nihče opisati ne more. Odtod je naš jubilent še danes tako navdušen, če govori o slovenski materi in ganjen, če govori o svoji materi...

Marijine cerkve in Marijini prazniki so za našega jubilanta pomembni. Osemleten je odšel 8. decembra z očetom od doma v Beljak in prošil je očeta, da ga je pustil v mestu. Ušel je na ta način domačemu učitelju, kateri ga je nekoč zaprl v peč, pa mu je izrinil modelnico, da je z glavo pogledal po součencih, dokler ni moral peči zamenjati s kletjo. Gimnazijo je študiral v Celovcu, in je bil do končane sedme šole v Marijanišču; v osmi se je preživljal sam s poučevanjem drugih. Po maturi ga je tehnika vabila v Graz; letoviščarji ob Baškem jezeru in številni znanci so mu slikali življenje v vabljivih barvah. Vriskal je z veselim koroškimi fanti, a v duši je zorelo zrnje dobre vzgoje, kateri je še vedno prilivala materina molitev. Stopil je leta 1896 pred ce-

lovškega škofa Khana, katerega še danes imenuje svojega drugega očeta, in ta ga je poslal študirat v Rim, kjer je 1. XI. 1901 zapel novo sv. mašo, leta 1902 je pa postal doktor bogoslovja. 15. 8. 1902 je slovesno ponovil novo sv. mašo doma, a bil je kmalu potem tako bolan, da je bil že previden za smrt. Jeseni je šel za kaplana k sv. Jakobu v Beljak. Eno leto je tu deloval. Slovenskemu kaplanu so ponujali Nemci krasno bodočnost, če spremeni svoje delovanje po njihovih željah. To pove dosti. A le še bolj navdušen in narodnostno zaveden je prišel potem za prefekta v celovško Marijanišče, kjer je našel našega prevz. g. škofa dr. Gregorija Rožmana, kateremu je bil leta 1907 novomašni pridigar. Bolehnost ga je zvalila za 3 mesece v Dalmacijo, prevzel je nato mesto provizorja v Vobrah pri Velikovcu za 9 mesecev, zdravil se je pri usmiljenih bratih v Št. Vidu pri Krki, leta 1906 je pa prišel na svojo zadnjo koroško postojanko Zrelec, kjer je začrtal največ svojega dela. Ustanovil je tu leta 1910 iz ekspoziture faro, krasil je neumorno cerkev Marije Pomočnice, pozidal župnišče, širil je s svojimi pevci vsepovsod koroško narodno pesem, bil je škofijski voditelj Marijinih družb in iskan govornik na vseh koroških cerkvenih in narodnih prireditvah.

V osmini praznika Brezmadežne leta 1918. je moral bežati pred Nemurji; v trdi noči ga je vodila Marijina pomoč in ohranila pri življenju. Vse navdušenje za svoj narod mu je priklopilo do vrha v dneh pred plebiscitom, ko je vršil tu gerentsko službo in je bil neutrudljiv govornik na številnih taborih. Toda 21. oktobra 1920 je moral za stalno zapustiti svojo ljubljeno Koroško, kjer ga je zibala njegova slovenska mati in kjer danes materine in božje besede več oznanjati ne sme.

Po prihodu v Jugoslavijo je bival 1 leto na Posavcu pri Otočah. Pri Pomočnici na Brezjah je veliko molil tedaj za svoje rojake in Zalostni Materi na Breznici je tisto leto v postu z govori človeško revščino in težavo priporočal; v majniku je pa Marijino življenje in veselje ljubljancem v stolnici pri šmarnicah slikal. Nato so ga za eno leto pozdravili kot spirituala bogoslovci ljubljanskega semenišča, katerim je zlasti ljubezen do Cerkve in njenih predstavnikov priporočal in jih je navajal do požrtvovalnega dela za Boga in bližnjega. Se v župnijo Matere božje v Gorenjem Logatcu je šel za eno leto za upravitelja, da je hitro postregel svojemu škofu, nato je pa vse svoje moči za pet let zasidral v težko škofjelosko župnijo. Težka župnija mu ni ubila živahnosti, daši me je izpodjedala zdravje. Leta 1928. je prišel na Trstenik, kjer je vedno delaven, postrežljiv in marljiv kakor njegove čabelice. Pa, saj ni treba njegovega delovanja med nami opisovati. Vsak ga pozna. Le Bog naj ga čuva v sedanji čilosti in krepke erte njegovega dela naj med nami blagoslavlja!

A. V.

Joža Burgar — 60 let

Burgarjeva hiša v Hrašah pri Sledniku praznuje na praznik sv. Jožefa poseben jubilej. Joža Burgar, gospodar domačije, ki je gotovo ena najlepših in najzvržnejših na Gorenjskem, praznuje ta dan svoj 60. god. Kdo na Goren-

Jurij Plevnar

socialna drama v Ljudskem domu, dne 18. marca ob 20-30 in dne 19. marca ob 16. uri.

Vabi M. Z.

skem in še daleč okrog ne pozna našega jubilaranta?

Vsi številni prijatelji in znanci se bodo ta dan s spoštovanjem in hvaležnostjo spominjali našega Joža, kot ga splošno vse imenuje. Domača vas in župnija, posebno pa še občina, ki jo vodi vsa povojna leta (z izjemo zloglasnih 1932 in 1933!) se bodo ta dan spomnili nešteti del in žrtev našega jubilaranta.

Spominjale se bodo g. Burgarja razne zadruge, pri katerih deluje kot odbornik že toliko let, spominjala se ga bodo razne zastopstva v Kranju in Ljubljani, ki vsa cenijo tehtno njegovo sodelovanje. Vsi ti se bodo spominjali

ljubeznivosti in dobrohotnosti našega slavljenca, saj si prav s temi plemenitimi lastnostmi osvaja srca vseh, ki pridejo z njim v stik.

Tudi naš list, stalen gost Burgarjeve hiše, se mora spomniti tega lepega jubileja. S hvaležnostjo čestita g. Burgarju zlasti k velikemu delu, ki ga je izvršil v korist gorenjskega kmetijstva. Naš list ob tej priliki posebno izraža željo, da bi zglede g. Joža vzbudil nam Gorenjcem še mnogo tako požrtvovalnih in nesebičnih javnih delavcev, kot je naš slavljenec.

G. jubilarant želimo, da ga Bog ohrani fari, občini in vsem še mnogo let tako čilega in zdravega kot je pri 6 križih!

Tedenske novice

KRANJ

Podružnica S. P. D. v Kranju vabi svoje članstvo na občni zbor, ki se vrši dne 23. marca ob 20. uri v bivši kavarni Narodnega doma. Dnevni red običajen, posebnih vabil se ne bo razposiljalo.

„Jurij Plevnar“ je naslov Leskovčevi drami, katero uprizori Mladinska zveza, na predvečer, in na praznik sv. Jožefa ob 4. uri popoldne v dvorani Ljudskega doma.

Letna skupščina gasilske župe kranjskega okruga se je vršila dne 15. t. m. v dvorani hotela Stara pošta. Za skupščino je vladalo veliko zanimanje, saj so se je udeležili skoraj vsi upravičenci. Navzoč je bil reski načelnik g. Lipovšek, kot delegat zajednice pa je prisostvoval dr. Albin Smajd. Starešinačasne uprave dr. Šilar je imel nagovor, v katerem je orisal pomen gasilske organizacije v splošnem. Udeleženci so z velikim odobravanjem sprejeli predlagane brzjavne pozdrave kralju Petru II, pokrovitelju gasilstva kraljeviču Tomislavu, notranjemu ministru dr. Korošcu, ministru za telesno vzgojo naroda dr. Rogiču in banu dr. Marku Natlačenu. Poročiločasne uprave je bilo precej kratko, saj ni uprava mogla poročati o denarnem poslovanju niti o premoženju župe, ker še do danes ni prevzela župskega imetja. V poročilu so bili grajeni postopki nekaterih članov ki sploh ne priznavajo sedanjega položaja v gasilstvu. Poročilo uprave je bilo sprejeto soglasno, enako tudi proračun za leto 1937, ki znaša ca 17.000.— Din dohodkov in enako izdatkov.

Pri volitvah, ki so se vršile javno sta bili predloženi dve listi in sicer lista g. Paplerja iz Besnice s starešino g. Japelj Pavlom, šol. upraviteljem v Smedniku, in lista g. Mayr Mavrila s starešino g. Laknerjem iz Kokrice. Z večino 48 glasov proti 27 je bila izvoljena lista z g. Japeljem Pavlom na čelu.

Novoizvoljeni starešina g. Japelj je prevzel takoj predsedniško mesto skupščine, ter se zahvalil za izkazano zaupanje. Obenem je v jedrnatem govoru začrtal jasno smernice novoizvoljene župske uprave, ki naj jo vodijo v njenem poslovanju res zgolj koristi gasilstva, ki ne bo trpela, da bi se v gasilstvo vlačile razmere, ki

v njega niti najmanj ne spadajo. Starešina g. Japelj je bil za svoje iskrene besede burno pozdravljen.

Upamo tudi mi da se bodo v našem gasilstvu razmere uredile in da bo gasilstvo organizacija kot jo predvideva zakon.

Radi prevelike zaposlenosti v svojem poslovanju je predsednik Narodne odbrane v našem mestu g. dr. Simon Dolar odložil svojo funkcijo. Na njegovo mesto je bil izvoljen g. dr. Stanko Sajovic. Delovanje narodne odbrane se bo sedaj prav gotovo poživilo.

Umrla je v ljubljanski bolnici v torek v 62. letu starosti Nežka Kosmač. Bolehala je že precej časa. Pokopali so jo v sredo v Ljubljani. Pokojna je bila znana po celem mestu, dolgo vrsto let je zvesto služila pri kranjskih meščanih. Naj počiva v miru!

Vlom. V noči od ponedeljka na torek so neznanim vlomilci s silo vdrli v postojanko S. P. D. na Smarjetni gori. Gostilničarju so odnesli radio aparat, vso tobačno zalogo, razne likerje in žganje tako, da ima škode čez 5000.— Din. Vsel velikega viharja, ki je bil ravno tisto noč, niso čutili vlomilcev pri njihovem delu. Šele zjutraj so opazili škodo ter stvar prijavili orožništvu, ki sedaj zasleduje nekatere osumljence.

Jugoslovanska strok. zveza proslavi, kakor vsako leto, praznik sv. Jožefa, kot delavski praznik. Na predvečer, kakor tudi na praznik popoldne se bo v dvorani Ljudskega doma uprizorila Leskovčeva delavska drama „Jurij Plevnar“. Na praznik sv. Jožefa bo ob 8. uri popoldne sv. maša za umrle člane, takoj po sv. maši delavsko zborovanje v dvorani Ljudskega doma. Na zborovanju bo govoril univerz. prof. g. dr. Andrej Gosar in delavka Bergant Marija iz Duplice. Vse kranjsko in okoliško delavstvo se vabi, da se proslave delavskega praznika polnoštevno udeleži. Odbor.

2. redni občni zbor sreskega odbora društva Rdečega križa v Kranju se vrši v ponedeljek dne 22. 3. 1937 ob 18. uri zvečer v posvetovalnici mestne občine v Kranju z običajnim dnevnim redom.

Skupno združenje obrtnikov ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 21. III. 1937 ob pol 9.

Lepe novosti za pomlad . . .

nogavice, rokavice vseh barv
svileno triko perilo, kombinaze
usnjene pasove in okraske iz organdija
kravate, žepne robce, podveze
čipkaste ovratnike
pletenine lastnega izdelka: bluze, jopice, obleke izdelane po najboljših dunajskih modelih (tudi po meri) in razno drugo galanterijsko blago

je pripravila in nudi v veliki izberi trgovina

M. Ogrizek na Roženv. klancu,
filiala poleg Stare pošte

Cenjene dame vabimo na brezobvezen ogled!

uri dopoldan v dvorani Ljudskega doma v Kranju.

Sreča v nesreči. Iz Bistrice pri Naklem nam poročajo o nesreči, ki se je pripetila v sredo zjutraj ob 1. uri ponoči na klancu nad mlinom. Iz Podbrezj je pripeljal osebni avto, ki se je vsled neprevidnosti šoferja prevrnil, padel s ceste in obstal na drevju pod cesto. V avtu so se nahajali trije potniki in sicer: šofer prostovoljne gasilske čete v Stražišču, njegov prijatelj iz Bitnja ter neka ženska. Avto se je popolnoma razbil ter ostal na mestu nesreče, potniki pa so bili primorani prenočiti v bližnji hiši. Zjutraj so vaščani spravili avto z drevja in zapeljali na pod, kjer čaka sedaj neprevidnega vozača, da ga odpelje nazaj v Stražišče. Potnikom se ni zgodilo hujšega kot, da so prestali malo strahu, morda se ga pa niso niti prav zavedali, ker so bili, kakor pravijo nekateri, malo pri pijaci.

Mi smo se informirali o stvari, ter smo ugotovili sledeče: Avto je bil last nekakega pokojnega šoferja ter je njegova vdova avto oddala v komisijsko prodajo. Potem so avto tako dolgo preizkušali, da so ga temeljito — razbili. Nekateri govorijo, da so se vozili že nekaj dni okrog po Gorenjskem. Zanimivo pri celi stvari je to, da je šofer bil v gasilski uniformi, ter se je drugi dan po nesreči šele zavedel, da ne dela ravno časti gasilski uniformi. Zaposil je civilno obleko, ker se je sramoval hoditi okrog v uniformi in jo tudi dobil.

Obljubil je, da bo prišel takoj drugi dan po razbiti avto in vrnil obleko, toda do danes ga ni bilo še na spregled. Dobrotnik, ki mu je pomagal iz zagate s svojo obleko, ima sedaj v zameno gasilsko uniformo, ki je pa gotovo ne

more rabiti vsak dan.

Mislimo da ni bilo dobro, da merodajni ukrepanja potrebna.

VELESOVO

Dolgo časa ni bilo v župniji mrliča. Lansko leto 17. avgusta je nenadoma umrl zadnji odrasli Janez Skofic. Ko je ležal na mrtvaškem odru ga je čuval delavec Lenart Milač. Božja previdnost je pa tako odredila, da je imenovan v tem letu prvi odšel v večnost. Umrl je v vasi Adergas 2. marca. Kmalu za njim se je 11. marca poslovila od tega sveta Mana Sajovic, samska posestnica v Praprotni Polici. Ves čas od ustanovitve to je od l. 1902. dalje je bila vestna in zgledna članica Marijine družbe. Zato so jo dekleta Marijine družbe spremlje na zadnji poti in ji v slovo zapele primerne žalostinke. Letos ne moremo farne patrone tako praznovati — kot bi želeli, ker je Marijino oznanjenje na veliki četrtek. Ob ugodnem vremenu pa pride na Velikonoč zjutraj k vstajenju veliko ljudi iz sosednih župnij. Zato se bo takrat namesto darovanja — pobiralo v pušico za cerkvene potreščine, ki so tu sedaj zelo velike.

KRIZE

„Pred vaškim znamenjem“ je naslov ljudski igri v štirih dejanjih, katero uprizori na Cvetno nedeljo ob 3. uri pop. naše Prosvetno društvo. Igra je zelo lepa in vseskozi zanimiva, zato se je polnoštevno udeležite! Nabavite si vstopnice v predprodaji v konsumu!

Fantovski večer je v soboto 20. t. m. Na programu je za vsakega fanta zelo važno predavanje. — Na cvetno nedeljo ob 8. uri dopoldan telovadba za člane. Udeležba obvezna.

Gorenjci nosijo TIVAR-jeve obleke, ker so dobre in poceni

TIVAR OBLEKE

Škerbec Matija:

Šenčurski dogodki

(Dalje)

Takoj prvi dan potem, ko so ponovno nastopili službo, je bil pribit na stranišču tisti znani plakat, o Italiji, Sloveniji, klerikalcih in Devici Mariji, o katerem homo je govorili.

Med ljudi pa se je vrglo: „Takoj se je poživilo med dijaštvom separatistično in protidržavno delovanje, kakor hitro so se vrnili na gimnazijo odpuščeni in upokojeni profesorji.“ Da je bilo res tako, je čisto jasno posebno v zvezi z izjavo župana Pirca, ki jo je podal na občnem zboru Jadranske straže.

Takoj po zopetnem nastopu službe je Ambrožiču poveril direktor Dolar nalogo, naj v smislu razpisov ustanovi pomladek Jadranske straže na gimnaziji. Dne 4. II. 1935 je ob priliki Strossmayerjeve proslave pozval direktor Dolar vse dijaštvo, naj se vpiše v pomladek. Tekom par dni je pristopilo nad polovico vseh dijakov v pomladek Jadranske straže. Kot pokrovitelj pomladka Jadranske straže na gimnaziji je bil Ambrožič pri glavnem krajevem odboru Jadranske straže v Kranju odbornik-virilist. Kot tak se je udeležil občnega zbora Jadranske straže, ki se je vršil koncem februarja ali v začetku marca 1935 v hotelu „Kranjski dvor“ pri Peterlinu.

Da ne bi bil sam med neprijetno družbo, je povabil s seboj tudi suplenta Ahlina. Na občnem zboru je poročal dir. Dolar v svojem govoru, ki ga je imel na gimnaziji za vstop dijakov v pomladek Jadranske straže. Med drugim je rekel, da je takoj vstopilo polovico dijaštva. Kljub temu, da je iz direktorjevega poročila vsakdo dobil vtis, da je bil odziv dijaštva izredno velik, se je oglasil k besedi župan Pirc in rekel: „Da se je odzvalo direktorjevemu vabilu na vstop v pomladek Jadranske straže samo polovico dijaštva, je vzrok tudi ta, ker je še vedno nekaj „protidržavnih“ elementov med profesorji na gimnaziji.“ Ker dir. Dolar ni protestiral proti tako velikim klevetam članov prof. zbora, je Ambrožič vstal in šel k dir. Dolarju in ga opozoril, da bi bila njegova dolžnost, da protestira proti takim obdolžitvam, ki jih je iznesel župan Pirc. Dolar pa ni hotel tega storiti. Zato je Ambrožič pri predsedniku Košniku zaprosil za besedo in je najodločneje protestiral proti obdolžitvam župana Pirca.

S temi protesti se je občni zbor Jadranske straže, ki se je vršil koncem februarja ali v začetku marca 1935, končal.

Kmalu na to pa je bil Ambrožič ponovno upokojen. Upokojitveni dekret nosi datum 23. marca 1935.

V razrešilni dekret je napisal dir. Dolar med drugim dobesedno sledeče:

„Ob tej priliki mi je prijetna dolžnost, da se

Vam za večletno vestno in uspešno službovanje na zavodu najtopleje zahvalim. Posebej Vam izrekam zahvalo in priznanje za trud, ki ste ga imeli z ustanovitvijo, organizacijo in nadzorstvom pomladka „Jadranske straže“ na tukajšnji gimnaziji.

Radi upokojitve ne krivite nikogar (!!), temveč se zavedajte, da se nahajamo v mladi, a krepko se razvijajoči Jugoslaviji itd.“

Na tak način je bil drugič upokojen, potem ko je bil preje dvakrat prestavljen. To se je zgodilo, ko se je vršil v Belgradu Šenčurski proces in so bili konfinirani Korošec, Natlačén, Kulovec itd.

Prof. Ambrožič je vojni invalid, poročen, z večjo družino. Ker ni imel sredstev, je moral na dom, kjer je moral stanovati v vlažnem stanovanju, radi tega zbolel, da mu je revmatizem popolnoma pokvaril vse ude. Revez še danes — že tri leta — leži vedno na bolniški postelji. Z malo pokojnino so ga vrgli na cesto, kjer leži onemogel in telesno strt, z njim trpi pravo mučeništvo še njegova žena in njegova deca. To je ustvaril oni sadizem, ki se je držal načela: „Vse je treba uničiti.“

Profesor Bernik je bil vržen z družino na cesto brez vsake pokojnine. Radi svojih sijajnih zmožnosti kot priznan kemik, je dobil privatno službo v Ljubljani. Prof. dr. Ambrožič, je bil prvotno vržen z družino na cesto brez pokojnine, na njegovo pritožbo je bil reaktiviran in kasneje zopet vpokojen, pa je šel ponovno na univerzo in bo kmalu končal medicinske študije, da se osamosvoji in reši preganjalcev slovenske značajnosti.

PREDDVOR

V znamenju križa. Na Jožefovo in cvetno modeljo igrajo v prosvetnem domu krasno zgodovinsko igro, katere dejanje se vrši v času najhujšega preganjanja kristjanov v Rimu. Igra krasno prikazuje dva svetova: poganstvo — krščanstvo, ki se bojuje med seboj. Na eni strani pijanstvo, razuzdanost, pohotnost in brutalnost, na drugi strani pa ponižnost, vdanost, modlost in ljubezen do Najvišjega. Igra je za velikonočni čas zelo primerna, da nas utrdi v živi veri, kot so jo imeli prvi kristjani: za Križanega vse — tudi umreti. Vabimo vse, da si ogledajo to zanimivo igro. Igralci obetajo, da bodo svojo dolžnost rešili kar najbolj povoljno. Preskrbite si vstopnice v predprodaji.

ŠKOFJA LOKA

Stavbno gibanje. S pripravljanimi deli za zgradbo stanovanjske hiše je prišel g. Stanonik Matevž, delavec na „Krevsovi“ žagi. Hišica bo stala blizu hiše Mauri Janeza, nasproti Kamnitnika.

Kopanje kamenja. Tvrška „Slavec“ iz Kranja, ki je pričela prejšnji teden s kopanjem kamenja na Kamnitniku, je delo na Kamnitniku ustavila, ker ima Kamnitnik v najemu tvrška Dedek iz Ljubljane, pač pa je pričela z kopanjem za Kamnitnikom v gozdiču g. Kalana Janeza iz Stare Loke. Kamenja bo tvrška rabila 1000 do 1500 m³ in sicer za zgradbo opornih zidov pri preložitvi ceste Labore — Kranj.

Nesreča. Pri podiranju notranjih zidov pri Marofu, kjer bo stal nov prosvetni dom, se je ponesrečil Berčič Janez iz Stare Loke. Fant je precej obolčel po glav. in celem telesu, ter je moral iskati zdravniške pomoči.

Požar. V noči od petka na soboto je izbruhnil požar v hiši Marije Pipan iz Grajske poti št. 1. Požar je menda nastal zaradi nekega bruna, ki se je nahajal v dimniku, a je bil premalo zavarovan. Pogorela je skoraj vsa streha. Stropi v prvem nadstropju so tudi precej trpeli radi vode. Le hitri pomoči domačih gasilcev se je zahvaliti, da se požar ni razširil in napravil še večjo škodo.

Komisiji za omiljenje ovinka pri „Kozincovi gostilni“ v Žabnici si je v ponedeljek 8. III. ogledala dejanski stan. Staro Kozincovo hišo je kr. banska uprava odkupila, ter jo bodo v najkrajšem času začeli podirati, ker je zgrajena za nova lepša stavba, ki ustreza vsem pogojem moderne stavbe, ki naj služi v gostilniške svrhe. Stavba ima tudi lepe starske oblike, ki se svoji okolici prav lepo prilagajo. Ob enem z omiljenjem ovinka se bo tudi razširil most čez potok Žabnico v Žabnici. Tako bo cesta v tem delu vsaj delno odgovarjala modernemu prometu.

Tatvina. Nekemu pomočniku pri g. Hafner Ivanu je neznan brezposelnec odnesel lepo, skoraj novo obleko. Kljub hitremu poizvedovanju tatu niso mogli izslediti.

Umril je. Po kratki in zelo mučni bolezni je umrl kavarnar g. Ignacij Plantarič. N. v. m. p.

TRZIČ

Prodaja parcel. Dne 26. marca ob 9. uri se bodo prodale na tukajšnjem sodišču sledeče stavne parcele: Za Virjami, pri Sv. Jožefu, v Preski poleg Debečevce v² in v Križah.

Preključi. Podpisani preključem neresnično izjavo, katero sem v nedeljo dne 7. marca 1937 zvečer izrekel v gostilni „Sušnik“ v Trziču, v navzočnosti gostov, namreč, da je združenje rokodelskih obrti v Trziču na svojem občnem zboru dne 7. marca 1937. v telovadnici meščanske šole v Trziču sklenilo, da se mora orožniški komandir g. Vidic odstraniti iz Trziča.

Ker sem to izmišljeno izjavo izrekel v javnem lokalu, ter obenem s temi besedami umazal ugled zadružnega odbora, zato preključem te besede, ter se zahvaljujem cenjenemu odboru združenja, da je umaknil z nameravano tožbo.

Franc. Šramek,

klepar in vodni inštalater v Trziču.

Natančno pojasnilo sledi prihodnjič.

Zahvala. Skupina emigrantov iz Primorja v Trziču se iskreno zahvaljuje č. duhovščini,

emigrantov občinstvu in društvom za iskreno in dostojno počastitev spomina pokojnega pevovodje Lojzeta Bratuža, ki se je izvršila v nedeljo dne 14. marca t. l. pri sv. maši ob 8. uri zjutraj v tuk. župni cerkvi.

Emigranti.

Podružnica SPD Trzič je imela v ponedeljek dne 15. t. m. v Našem domu dobro obiskano predavanje. Gospod Hvastja iz Ljubljane nam je nazorno prikazal lanskoletno slovensko ekspedicijsko v švicarske Alpe. Posebno so nas zadivile skioptične slike o vzponu na Materhorn in Zinalrothorn. Predavanje je bilo vseskozi zanimivo in si želimo kmalu spet kaj podobnega.

Podstarešina gasilske župe v Kranju je postal g. Golmajer Franc, sedanji poveljnik gasilske čete v Trziču.

Pevski odsek društva sv. Jožefa priredi s sodelovanjem fantovskega in dekljskega odseka na praznik sv. Jožefa ob 8. uri zvečer v našem domu svojo akademijo. Obeta se nam jako pešter in zanimiv spored. Prijatelji vljudno vabljene.

NAKLO

Prosvetno društvo v Naklem uprizori na praznik sv. Jožefa 19. m. in v nedeljo dne 21. marca ob 8. uri popoldne v Stari šoli v Naklem dramo „Silmundski župan“ Igra režira preč. g. kanonih Josip Simenc. Igrajo sami stari skušeni igralci, zato ne zamudite, ako hočete videti res lepo dramo.

Drama se vrši v Stilmundu, malem mestu belgijske Flandrije v svetovni vojni, ko Nemci zasedajo Belgijo. Predprodaja vstopnic v Konzumu.

GORICE

Preteklo nedeljo je gostoval v našem prosvetnem društvu cerkveni pevski zbor iz Ovšiš. Priredil nam je lepo pevsko prireditev s prav peštrim sporedom, zapeli so več lepih narodnih pesmi. Prireditev je izpadla proti pričakovanju v splošno zadovoljstvo, saj je občinstvo za vsako pesem nagradilo pevce z ploskanjem. Nekatere pesmi je zbor moral na prošnjo poslušalcev ponoviti. Za vse to moramo izreči javno zahvalo celokupnemu pevskemu zboru. Posebno zahvalo pa moramo še izreči našem vrlemu organizatorju g. Savojcu, ki je vse to organiziral.

Zelimo, da bi tudi domači pevci nastopili s tako prireditvijo.

Torej na korajžo mladina!

RADOVLJICA

Knjigovodski tečaj. Obrtniško društvo v Radovljici je priredilo na pobudo obrtnikov in s pomočjo podpore kr. banske uprave ter s prispevki društva in udeležencev za svoje člane knjigovodski tečaj, ki ga je z velikim uspehom vodil g. Jos. Gogala, direktor trgovske šole v Ljubljani. Tečaj se je pričel 5. januarja 1937 in se je priključilo zanj 25 obrtnikov in obrtnic, od katerih jih je 22 vztrajalo do konca. Dne 11. marca t. l. se je vršil slovesen zaključek, katerega so se udeležili gg. sreski načelnik dr. Vrčar Ivo, dekan Fatur Jakob, župan Resman France in predsednik društva Wagner Tone.

Ko je g. Gogala zaključil svoje predavanje in na kratko opisal obdelano snov, se je predavatelju in vsem, ki so pripomogli k uspehu tečaja, v imenu udeležencev lepo zahvalil g. Alojzij Vurnik. Nato je pozdravil tečajnike g. dekan Fatur, ki jih je vzpodbujal k poštenemu in moralnemu poslovanju. G. Wagner se je zahvalil kr. banski upravi za podporo. Mestni hranilnici v Radovljici za odstopljeno učilnico, udeležencem pa želel, naj bi znanje uporabili v svojo korist. Končno je g. Gogala v imenu kr. banske uprave želel tečajnikom veliko uspeha pri njihovem delu, nakar jim je razdelil obiskovalna izpričevala.

Od priljubljenega predavatelja, ravnatelja g. Gogala, so se tečajniki poslovili pri zabuki, kjer so bile še izrečene zahvale in vpoklicube k vztrajnemu delu za napredek obrtniškega stanu, pri čemer je poleg strokovnega znanja potrebno tudi knjigovodstvo.

ki me je večkrat spravila v popolno malodušje. Iskal sem omame tam, kjer sem jo upal najti: v ženski. Seznanil sem se boljše s komunistično tovarišico in sem bil nad vse srečen, da sem se z njo čutil duhovno združenega. Dobila sva tudi hčerko. In vendar me tudi to ni zadovoljilo. Moje srce je hotelo nekaj drugega, nekaj duhovnega in vzvišenega.

Spet se me je lotila duhovna kriza in z njo stanje v katerem sem bil brezbrizen za vse. Pod pretvezo, da sem preutrujen, sem zane-marjal komunistem. Iskal sem od pomoči v razveseljevanjih. Prepuštil sem se jim brez meje. Uspeh pa je bil vedno isti: vedno bolj huda je bila notranja praznina, vedno bolj temna notranja noč. Bal sem se, da se mi bo um omračil. Kar sem bil prej v življenju ljubil, kar me je bilo vzpodbujalo, prav vse je odpo-vedalo.

Upal sem bil, da bo historični materializem rešil socialno vprašanje. Zdaj sem razločno videl njegovo nezmožnost. Videl sem razvano družbo, polno napak in slabosti, prav takih, ki bi jih bilo treba odstraniti. Videl sem nekaj kapitalističnih slojev, ki so samo na svoje koristi mislili in se za socialno vprašanje niti malo niso brigali, ter so delavcem dali samo toliko olajšav, kolikor so jih s silo priborili. Videl sem državo, ki je morala brezpopojno služiti interesom tega sebičnega razreda.

Pa tudi ljubezen do žene in otroka, kateri me je prvotno popolnoma prevzela, ni izpolnila notranjosti moje duše, čeprav je bila trdna in pristna. Kakor je bila lepa, — zevačiča praznina moje duše je ostala.

Prišli so trenutki, ko se mi ni zdelo vredno, da bi v tem tako brezsmiselnem času živel in sem mislil, da bi bilo najbolje, da napravim konec in se osvobodim duševnih muk, ki so me mučile.

Tedaj sem nekega dne, ko sem šel zamišljen po enem izmed madriških drevoredov, naletel na starega znanca, ki sem ga poznal, ne vem več, ali iz zavoda ali iz uredniškega konzorcija. Vsekakor pa sem tekom razgovora spoznal, da je postal spiritist. Povabil me je,

naj se udeležim njihove seje. Priznati moram, da se mi je spiritizem zdel vedno zelo smešen, toda da čas ubijem, sem obljubil, da bom prišel. Razumljivo je, nisem doživel nitiesar posebnega, ampak samo čudno-smešne reči, iz katerih sem se norčeval. Dobil sem brošuro Allana Kardeca, v kateri je na kratko podana njegova teorija, ki mi je bila v glavnem že znana. V njej je bil govor o „Bogu“. In ta edina beseda je vzbudila v meni nešteto spominov... šola, cerkev, vrste šolarjev na poti k nedeljski farni maši, prvo obhajilo... V teh mislih so mi potekale zadnje ure noči in posledica je bila, da sem šel naslednje jutro k starinarju in poprašal pri njem za sv. pismo, ker sem hotel natančneje poznati nekatere odstavke. To sem delal bolj iz radovednosti kakor pa iz kakega drugega razloga. Niti malo nisem slutil, da bo to prvi povod k moji izpreobrnitvi.

Kupil sem si torej sv. pismo in pričel čitati. Kmalu sem opazil v različnih sestavkih evangelija misli o socialni pravčnosti. Poželjivo sem jih prebral in kolikor več sem bral, toliko bolj so se mi odpirala obzorja, ki so mi bila doslej neznanca. Iskal sem dalje in videl, da bi mi morda krščanska vera mogla dati odgovor na moja vprašanja. Toda zame se je začel velik problem. Vezalo me je razmerje s komunistično tovarišico, ki je bila hčerka enega glavnih vodij stranke vse Španije. Ljubil sem jo iskreno. In končno sva imela hčerko, ki sem jo moral preživljati in vzgajati. Vse to je delalo rešitvi mojega problema nepremagljive težkoče. Tedaj mi je prišla misel, da bi poprašal duhovnika za svet. Toda koga? Bal sem se, da me ne bo razumel. Mislil sem, da se ne bo brigal zame in da bo na moja vprašanja namesto s konkretnimi odgovori odgovarjal samo s splošnimi izgovori. Vendar sem se končno odločil. Spomnil sem se, da je v župni cerkvi sv. Iza-bele in Terezije, v kateri sem prejel krst in prvo sv. obhajilo, nastavljen še vedno isti duhovnik, ki me je pripravil na zadnje. K njemu sem sklenil, da pojdem.

(Dalje.)

Do danes najpopolnejša naša nova sadna sušilnica

V bivšem mojem delovnem okolišju, v Savinjski dolini je v dobi mojega službovanja bila dokončana čisto nova, izredno praktična in doslej najbolj ekonomično delujoča sadna sušilnica, sušilnica g. Wetz in Sv. Pavlu pri Preboldu. Stal sem takorekoč ob zibelki te sušilnice, spremljal vse poizkuse, najprej neuspele, končno zelo uspele, dobil v pogled tudi vse prvotne načrte sušilnice. Vendar si nisem napravil prisov načrtov in si tudi sestava nisem dobro zapomnil, ker v Savinjski dolini pač vsakega kmet. strokovnjaka v celoti in v vsem bistvu zajame in prevzame le — hmelnjarstvo in hmelnjska trgovina.

Vem samo, da pri Wetzovi sušilnici ne suši segret zrak od spodaj, iz kurilnega prostora navzgor proti stropu (kakor pri navadnih starih sušilnicah), ampak od zgoraj, v sredi med lesami navzdol. Segret zrak pride od spodaj, iz kurilnega prostora takoj ob stranskih stenah pod strop, od tu pa polje, vsled posebne namestitve zračnih odvodnikov, vroč zrak v sredino les in med lesami navzdol, proti kurilnemu prostoru in od tu skozi odvodnike na prosto. Ko so sušilnico „zakurili“ prvič, je nastala v njej tako vročina, da so že skoraj obupali nad uspešnostjo novega sušilničnega izuma. Danes se vendar Wetzova sušilnica na Štajerskem naglo povsod uveljavlja in je tudi strok. list „Sad-djar“ in Vrtnar“ v posameznih številkih objavil zadevna poročila.

Tudi na Gorenjskem vidim, da je zanimanje in potreba po dobrih sadnih sušilnicah zelo velika ter sem vsled tega pisal izumitelju, oskrbniku g. Wetz, naj mi sporoči pogoje za zgradbo sušilnice po tem novem, že preizkušenem, zelo dobrem sestavu.

G. Wetz mi je poslal naslednje pismo, katero navajam v doslovnem prepisu:

„Prebold, dne 18. II. 1937.

Veledenjeni
gospod inž. Fr. Wernig, kmet. referent v

Kranju.
Prav dobro se Vas spominjam, vsaj po takih gospodov kakor ste bili Vi tukaj v Celju kot kmetijski referent se ne more in ne sme kar tja v en dan pozabiti. Vedno na pravem mestu, priden, pošten in značajan skozi in skozi, le škoda da ste tako hitro šli od nas. — Zelo me veselil, da ste se še spomnili na mene.

V pregibu Vam pošiljam prepis pisma od g. Fr. Gselmana iz Sp. Poljskave pri Pragerskem in pa sliko od naše sadne sušilnice iz Sv. Pavla pri Preboldu. Detajlnega načrta od notranjosti sušilnice momentano nimam pri rokah in bi ga moral šele narisati, če bi ga kdo ravno želel videti. Sicer pa to za posameznika nima posebnega pomena ker sušilnice t. j. specialne obstoječe dele izdelujemo tukaj in potem po naročilu postavimo sušilnico, kjer kdo hoče. Na ovitku „Sadjar in Vrtnar“ št. 2 iz leta 1937 je slika od sušilnice g. Anton Jelena v St. Lju pri Velenju. Ta je polovična z 20 lesami, gre pa na

vsako leso po 1 škafor sadja. Naša v Sv. Pavlu je cela s 40 lesami. Lahko se pa napravi polovična z 10 lesami in celo z 20 lesami. Seveda lese so bolj na redko notri in celo konstrukcijo ni treba tako močno napraviti. Iz gospodarskega stališča je pa škoda, da bi na pol prazno sušilnico kurili. Posuši se manj, kuriva se pa ravno toliko porabi. Ta moj izum je patentiran pod št. 12956. Sušilnica z 10 lesami stane 8287 Din, ravno ista velikost z 20 lesami pa stane 11218 Din. Sušilnica z 20 lesami stane 12.800 Din ravno ista velikost z 40 lesami pa stane 17.441 Din. Debelo tiskane sušilnice so zato dražje, ker je notranje ogrodje in dvigalo veliko bolj močno, da to večjo naloženo težo vzdrži, in pa dvojno število les.

Označene cene se nanašajo pa samo na sušilnico kot tako. Stavbo, v kateri je zgrajena sušilnica, si pa napravi vsak sam kakor komu ugaja. Ako pa stavba že obstoja, tem bolje. K zgraditvi sušilnice pripravni na svoj račun nekaj navadne zidne opeke, nekaj peska, groma, cementa, apna in malo leša za opaže pri betoniranju. Ker se tak material povsod dobi, ga ne bomo mi od tukaj pošiljali in stroške delali.

Upam, da sem vse potrebno navedel; ako pa še kaj želite, sem Vam vedno na razpolago ter beležim

z velespoštovanjem vdani

Wetz I. r.

Tu nadalje prepis pisma zelo praktičnega ekonomu, bivšega upravnika mariborske sadjar-ske in vinarske šole ter tajnika sadjarske in vrtnarske podružnice v Sp. Poljskavi, g. Gselmana:

„Sp. Poljskava, dne 15. XII. 1936.

Veledenjeni gospod Wetz!

Z Vašo sadno sušilnico, ki ste jo nam letos postavili, smo prav zadovoljni. Sadje se brezhibno, prav lepo posuši in glavno kar je pri suhem sadju, nima nikakega duha po dimu. Češplje se res lepo sušijo, in če so vse lepe in zdrave, ne teče sok iz nobenega sadu, kar se čisto dogaja pri drugih sušilnicah. Ljudje, ki so kupovali po trgovinah suhe češplje so si letos nabavili sveže češplje ter v tej sušilnici sušili, so se izrazili, da še niso jedli tako dobrih češpelj in da so tudi brez sladkorja prav dobre; seveda, ker ves sok ostane v njih. Le dobro zrelе morajo biti, ter se tudi razmeroma prej posušijo. Kmetje, ki so sušili češplje za svojo uporabo, so vsi prav zadovoljni.

Jabolčni krhiji in hruške, ki smo jih olupili in malo pomočili v solni vodi so vsi prav lepo beli in snažni prišli iz sušilnice.

Kar se tiče manipulacije, je zelo enostavna. Zanesljiv in vreden delavec se kaj hitre vsemu privadi in vsa konstrukcija dela brezhibno. — Radi kurjave je tudi prijetno, ker se lahko nalagajo cela, meter dolga, polena v peč. Letos smo sušili 5360 kg svežega sadja in smo porabili 12 m³ drv. Drugo leto upam, bo boljše, ker je že

Od komunista do katoličana

(Iz knjige: S. Lamping „Menschen, die zur Kirche kamen“, priredil P. S. Kranj.)

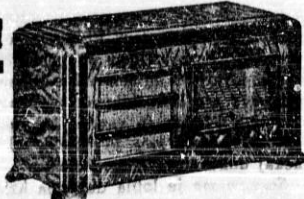
In vendar je moja mlada, neugnana duša potrebovala nečesa višjega. Bila je polna želje, da bi branila nekaj plemenitega, da bi se bo-

čila za visoke ideale. Toda vse, kar jo je takrat obdajalo, je bilo preveč nizkotno. Tako je nastala v mojem srcu neka moralna kriza,

Za svoj denar imate pravico izbirati!

Pri nakupu radijskih aparatov morate zato primerjati sprejemno moč aparatov raznih fabrikatov.

Pri tej primerjavi ne izpreglejte kateri so tehnično in glazbeno dovršeni. Glede cen kakor tudi radi neobveznega predvajanja se blagovolite obrniti na

**HORNYPHON
RADIOTEHNIKA
KRANJ, Savski breg 17.**

zidovje suho. Tudi strokovnjaki, ki so si sušilnico na licu mesta ogledali in videli posušeno sadje, so se prav zavzeli za to sušilnico, ter upam, da v kratkem času jih boste morali veliko takšnih postaviti.

V imenu odbora naše sadjarske podružnice se vam srčno zahvalim za Vaš izum, ter bom vsakomur to sušilnico toplo priporočal, kar si tudi zasluži ter beležim z odličnim spoštovanjem
Fran Gselman i. r.
t. ž. tajnik.

V kolikor sem utegnil sam preizkusiti Wetzovo sušilnico, vem, da ta sistem deluje zelo ekonomično, da posuši sadje čisto enakomerno, zelo popolno in lepo ter izredno hitro že v 10 urah, posamezno tudi še dosti hitreje.

Lani sem šele prišel v Kranj in vsled odsotnosti na orožnih vajah, nisem utegnil zainteresirati javnost za ta sušilnični izum. Letos pa bi vsakemu graditelju nove sušilnice priporočil, da bi še pred zgradbo ali opremo notranjosti sušilnice, proučil morebitno možnost ureditve sušenja po Wetzovem sistemu in da bi se ev. v tem primeru obrnil naravnost na g. Wetzta, oskrbnika graščine Sv. Pavel pri Preholdu, Savinjska dolina.

Fr. Wernig, kmet, referent.

ceni **BERNARD MAKS, tapetnik, Na skali 5 (v hiši g. Šipica).**

Vina najboljša in naravnost od vinogradnikov dobavljena dobite v Zadrugi zalogi vin — Oysenik Janez, Predoslje.

V bližini Kranja je naprodaj nov, s ceglom krit pod, velik 6x5,5 in poleg šupa 3 m, vse pod isto streho. Poizve se v upravi ilsta.

Prodaj, srednje veliko slamoreznicu. Peric — Naklo.

Cistokrvni volčjak (brez rodovnika), zelo lep eksemplar, podruho leto star, se poceni prodaj. Petriček, Kranj, Cesta na Golnik 5.

Cistokrvne foksterijerje, resaste, stari sedaj 6 tednov, oče in mati z rodovnikom, na prodaj, krasna živalica. Moste 51 pri Rajovcu p. Komenda.

Kmetijstvo

Lepe mlade, po strokovnjakih odbrane mrjaške Brodarjeve gorenjske pasme imata na prodaj:
g. Umnik, župan v Senčurju 3 živali in g. Pravhar, posestnik, Vokle 1 žival.

Najboljši in najcenejši kruh se dobi v parni pekarni

Alešovec

in sicer:

Beli	1 kg	Din 3.—
Polbeli	" "	2.75
Planinski	" "	2.75
Koruzni	" "	2.75

Žemlje proti naročilu po 25 para komad.

Peče se tudi tuji kruh in sicer dopoldne ob 7., 8., 9., 10., 11. in 12. uri, popoldne ob 1., 2., 3., 4. in 5. uri.

Pečemo tudi pogače, potice, kekse, itd. Se priporoča z vsem spoštovanjem za obilen obisk

Peter Alešovec

Slike, povečave, portrete in legitimacije najlepše in najceneje

pri Foto JUG - Kranj

(Sedaj nasproti trgovine Savnik).

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0.50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonežič tapetnik, v hiši g. Kočeka.

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki

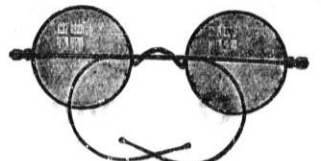

B. Rangus
zlatar in sodni cenilec
v KRANJU

Velikonočna darila

Točne ure, poročne prstane, zlatnina, srebrnina, očala, jedilno orodje, nalivna peresa, ukrasna zaloga kristal stekla. Vsa popravila urarska, zlatarska, optična, nalivnih peres itd se strokovno pod jamstvom v naši preurejeni prvi delavnici na Gorenjskem točno in solidno izvrše. Kupujem vse stare predmete. Po želji brezplačen cenik.

Obleke

za dečke od 2 leti naprej.
Moške obleke vseh velikosti v zalogi.
Tovarniška zaloga klobukov.
Hlače, srajce, kravate itd.
Vsakovrstno blago za obleke na izbiri.
Cene suknu in oblekam se ravna po kakovosti blaga. — Se priporoča

Albin Jazbec v Kranju

Trgovina bo na cvetno nedeljo dopoldne in na vel. četrtrek ves dan odprta.

Izkoristite ugodno priliko na železnici in zahtevajte povratno karto.

Za veliko noč Vam nudim vsakovrstnih danskih torbic po nizki ceni iz umetnega in pravega usnja garantirane lastne izdelave.

Popravila in prebarvanja se sprejemajo.
IVAN JAKOPIN
torbarstvo — KRANJ

VINO
pristno, po konkurenčni ceni, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani Frankopanska ul. 11.

Ve za Veliko noč rabite lahko obutev

74295-16
Novost! Najprej izstopajoča iz črnila, s lepim obrabom v zeleni in rjavini karoli. Blagovno podstavljena gum. podplatom. Stanje samo Din 59.—

45380-04
Za lepe danke najprimernejši in najcenejši otroški platnasti čevlji z usnjatim podplatom. Od šte. 10-20 Din 12.—, od 20-35 Din 12.—

2962-44863
Lahke in modre otroške sandale z najboljšega materiala z usnjatim podplatom. Stanje samo Din 20.—

5942-05
Otrokom za svetlo priliko, lahke čevljičke s spužgo. Od šte. 27-30 Din 20.—, od 31-34 Din 20.—

2325-44793
Zlati model elegantnih čevljev iz sembla s spužgo, z lepim obrabom, usnjatim podplatom in poltrajnim petom. Stanje Din 129.—

2305-64231
Elegantne čevlje za spretnost in obiske od črnega sembla z usnjatim podplatom in poltrajno peto Din 129.—

2967-44800
Udobne in lahke modre sandale z usnjatim podplatom in gumijastim petom Din 59.—

5305-09
Za elegantno damo! Čevlji iz sembla s miško peto in lepim obrabom. Din 129.—

5927-44827
Najprej izstopajoča iz črnila, s lepim obrabom v zeleni in rjavini karoli. Blagovno podstavljena gum. podplatom. Stanje samo Din 59.—

2927-44884
Najprej izstopajoča model za gospode. Iz Rangus perforirane boka in z usnjatim usnjatim podplatom. Din 79.—

937-64842
Trpotni modri čevlji iz miškega boka s gum. podplatom. Brez obrabe Din 79.—

